

PRZYUCZYĆ (3) *vb pf*

[*inf* przyuczyć.] ◇ *praet 3 pl m pers* przyuczyli (2). ◇ *con 3 sg m by* przyuczył (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Przyzwyczać, wprawić, przygotować; docere, erudire Vulg* [kogo, co] (2) : [*UstKościel* 111v; Bo rodzicy *iey* [*Zuzanny*] iż byli śprawyedliwi/ wychowali á przyucili [!] corkę śwę podług zakonu Moizelłowego. *Leop Dan* 13/3 (*Linde*).]

[*przyuczyć czemu*: Winu/ kogo przyuczyć chce/ thák vczyń *SienHerb C#3c*.]

przyuczyć czym (1): *SkarJedn* 169 *cf Ze zdaniem dopełnieniowym*.

cum inf (1): Y będzie sie mąż z bráthá swego pośmiewał/ á prawdy niebędą mowić: bo iuz przyuczyli ięzyk swoy mowić też *Leop Ier* 9/5.

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): á więcey niż piętnaście Heretykow iádowitych ná stolicy Cárogrockiey aż do siódmego zboru śiędziáło [...]: y ták gęłtym rozerwánim/ Greki rozmaítymi kácerłtwy nápoione/ przyuczyli/ iż ták łkłonni byli do tárkania iedności kościelney *SkarJedn* 169.

2. *Dodać mądrości* [kogo] (1) : Odpowiedział *iey* [*Tarsji*] Apolon. [...] ále iákożeś kolwiek mądra podle twych lat/ będę łtobą mowić ty mey rzeczy nie porozumiełz. [...] [*Po jakimś czasie Tarsja wróciła mówiąc*:] posyłz iedney mądrości odemnie/ żeby mie twa miłość przyuczył. *HistRzym* 24.

Synonimy: 1. *przysposobić, przyzwyczać, wprawić*.

Formacje współrdzenne cf UCZYĆ.

Cf PRZYUCZONY